

fremført en Masse Anker. Nu kunde den høitærede Kirke- og Undervisningsminister, dersom han vilde svare paa det, der er anført, vistnok fremsætte ligesaa mange Anker fra den anden Side; thi jeg for min Part tvivler ikke om, at der maa være Anker, idet jeg ikke tror, at det paa nogen mulig Maade lader sig gjøre at affledige en Skolelærer i Danmark uden Pension med den Offentlighed og Frihed, som der findes, støttet ene og alene paa de Data, som her ere fremsorte. Det er min Overbeviisning, at det er en Umulighed; der maa være Noget bagved. Men, som sagt, jeg er overbevist om, at det er de ærede Interpellanter ligesaa ubekjendt, som det er mig. Dersom nu den høitærede Kirke- og Undervisningsminister vilde besvare disse Anker med andre Anker fra den modsatte Side, saa hørte vi paa ham, og hvad saa? Afgjørelsen ligger jo dog ikke i vor Haand. Vi ere den lovgivende Magt, men ikke den administrative Magt, og det kan dog visstnok ikke Noget af os nægte, at der maa lægges den Magt og Myndighed i Administrationens Haand, som er lagt i den, og der er visstnok heller ikke Noget, der tvivler paa, at Ansvaret er der. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har troet at burde fremsøre som et Slags Forsvar for de Mænd, der ere bleve angrebne, og det skulde glæde mig, om der var Noget, der havde samme Opfattelse af Sagen som jeg.

Cornelius Petersen: Den sidste ærede Ta'er sagde, hvis jeg hørte ham rigtig, at her har været udtalt den Befyldning, at Præsten rev det paagældende Papir i Stykker. Det er virkelig ikke en berettiget Fortolkning af, hvad der er blevet sagt, og det skulde gjøre mig ondt, om det skulde staae saaledes, som om vi her skulde i den Forstand vælte al Skylden over paa Præsten. Jeg tror, at det staaer saaledes, at det omtrent kan gaae lige op paa begge Sider med Hensyn til det Sammenstød, der skete i Skolen. Skolelæreren ønskede at see Papiret og kom til at tage ved det i det ene Hjørne, og da Præsten saa tog det til sig, gik det ene Hjørne af. Men hvorfor skal det saa blive lagt ud saaledes, som om vi sagde,

at Præsten rev det i Stykker. „Sogneraadet“, sagde den ærede sidste Taler, „hvor er det blevet af?“ Jeg veed virkelig ikke, hvorvidt Sogneraadet har havt med den Sag at gjøre, men jeg veed, at det har Skolecomissionen. Det ærede Medlem veed jo meget godt, at vi have faaet oprettet en Skolecomission, og det er den, der har modt og har foretaget denne Gjerning. Forresten kunde jeg godt tilføie, at jeg veed, at der er Medlemmer af Sogneraadet, som ogsaa have Lust til at komme den Vedkommende tillivs. Jeg kjender hele Forholdet: Han har enkelte Kjender blandt Stormændene i Kommunen; men han har Skoledistrictets Beboeres fulde Tillid, og det er sandt hvert et Ord, der er sagt om den Skjerlighed, disse have til ham. Det er Hovedsagen.

Krabbe: De factiske Omstændigheder ved den Sag, vi her have forhandlet, skal jeg ikke komme tilbage til; maaskee have vi allerede berørt dem med en Udførlighed, der kunde have været begrænset noget. Jeg vil overfor det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Valgkreds (H. C. D. Müller), der har rettet en bestemt Forespørgsel til mig om, hvorvidt visse Omstændigheder vare mig bekjendte, tillade mig at sige, at det, at gaae ind paa nærmere Details her iaften, vilde trætte Thinget, ligesom jeg tror, at det ikke er nødvendigt. Jeg kan i Almindelighed sige, at jeg ved den factiske Fremstilling med Flid anvendte et Maadehold, som Enhver, der kjender de nærmere Omstændigheder, ikke vil kunne undgaae at sande. Sagen kunde, som det ærede Medlem fra Veile Amt (Berg) bemærkede, have været fremstillet ganske anderledes grelt, end jeg gjorde det, hvilket naturligvis ikke udelukker, at der fra den anden Part kan fremkomme Oplysninger, der fremstille Forholdene paa en noget fyldigere Maade, end jeg har kunnet gjøre det. Men hvad det egentlige Spørgsmaal, Retsspørgsmaalet, angaaer, hvormed Forespørgslen er rettet til den høitærede Minister, da have vi faaet et Svar, hvis Tydelighed ikke lader Noget tilbage at ønske, men — saaledes som en af mine ærede Medforslagsstillere, det ærede Medlem